

хубаво благородно и възвысено въ естественны-ты и искусственны-ты произведенія, въ мысли-ты, въ думы-ты и въ работы-ты чловѣчески. Тая права чюствительность е вѣрна другарка на истинскѣ-тѣ добродѣтель.

Всяко чюствованіе, което е противно на нѣрав-ственность-тѣ и на добродѣтель-тѣ, е пакостливо и за душы-тѣ и за тѣло-то; затова мы трѣбува съ думы, съ примѣры и съ всякы другы възможны и приличны срѣдства да гоимъ у дѣтца - та кроткы, нѣжны, благы, добры, добродѣтелны и набожны чюствованія. Само такъва чюствительность може да ся сдуши съ здравый разумъ и съ добръ-тѣ волю. Дѣто ся случи, та една отъ тыя душевны силы ся опира на другъ, тамъ чловѣкъ е раздвоенъ у самага себе и остая бѣдно, неволно злочесто създаніе на тоя свѣтъ. Нъ за да ся сполучи такъво всеобщо възпитаніе разбира ся, че сами-ти възпитателю и родителю трѣбува да сѣ хора съ добръ волю, съ здравъ разумъ и съ добръ чюствительность; зачтото кой что то има, онова може и да даде на другы.

А зачтото основа-та на възпитаніе-то ся туря у дома, а домашне-то възпитаніе глѣда повече на май-кѣ-тѣ, то ся разбира, че за да имамы добръ възпитаны дѣтца, трѣбува да отвѣдимъ понапрѣждъ добръ възпитаны майкы. Не трѣбува да мыслимъ, че жени-ты сѣ *длъгокосы*, а *плиткоумы*; и отъ тѣхъ може да стане нѣчто, когато ся възпитать, както трѣбува и ся изучать. Затова трѣбува да ся залѣгне да ся даде колкото ся може по́добро, по́свършено възпитаніе и просвѣщеніе на дѣвойкы-ты, които единъ день има да станѣтъ стопанкы и майкы. Нъ като думамы възпитаны и просвѣтены, ные неразбирамы